

Grund til at vedtage en sliq Stump, der gik ud paa en lille Forandring i Sportellovgivningen, naar man lod alle de store Spørgsmaal i saa Henseende ligge, og Forhandlingen af en anden Sag, der senere har været for her, har endnu mere bestyrket mig i denne min Ansæelse; jeg sigter herved til den Forespørgsel, der af 20 Medlemmer blev rettet til Justitsministeren om, hvorvidt han var findet til i den nærmeste Fremtid at forelægge Forslag til en Forandring i Sportellovgivningen. Den høitærede Justitsminister erklærede i den Anledning, at denne Sag ikke laa under ham, men henhørte under Finantsministeren, medens jeg troer, jeg tør paastaae, at man isjor fik det Svar af Finantsministeren, at Spørgsmaalet ikke henhørte under ham, men under Justitsministeren. Dette er en Mærkelighed ved Sagen, men en anden Mærkelighed ved den forekommer det mig at være, at den høitærede Justitsminister har kunnet udtale en Sætning, der omtrent lyder saaledes: Hovedsagen ved den store Forandring i Sportellovgivningen er ikke Hensynet til Folkets Læve eller til en Lettelse i Udgifterne for Umvundne og Bærgeløse, men det er Hensynet til Embedsstanden. Det er ganske vist, at man ikke skal berøve Embedsmændene deres Indtægter, men det er dog en endnu større Nødsædighedsforsdring, at man skal værne om Umvundne og Bærgeløse. Naar Sagen imidlertid stiller sig saaledes, at man af Hensyn til Embedsstanden finder Foranledning til ikke at foreslaae større Reforme, forekommer det mig, at man heller ikke skal foretage en lille Reform som denne, thi ved at vedtage denne Lov rydde vi en af de Aarsager af Veien, som ellers vilde medvirke til at fremstynde en total Reform i hele Sportellovgivningen. Det er nemlig klart, at Grosserer-societetet og hele Handelsstanden, der have fremkaldt nærværende Lovforslag, vilde, dersom denne Lov ikke bliver vedtagen, i Fremtiden endnu mere anspænde deres Kræfter for at faae den hele Reform af Sportellovgivningen fremmet. De ærede Medlemmer her i Thinget, der interesserer sig for at faae en Reform af hele Sportelvæsenet — og jeg troer, at det er et stort Fleertal — maae altsaa være interesserede i, at denne Lov ikke vedtages, thi derved be-

virker man, som sagt, at en Grund mere til at faae den store Reform forbliver tilstede. Jeg maa erklære, at det forekommer mig ligesom frem at være et Nødsædighedsstrav, at navnlig Sportelvæsenet i Skistefager bliver forandret. Den Omstændighed, at det kan have sin Bæstfælgelighed at indføre en ny Skat, som kan dække den Underbalance, hvori Statskassen kommer ved at moderere Skistegebyrterne, er ikke nogen tilstrækkelig Grund til ikke at indføre denne Reform, thi det er ikke nogen Stranke, som det er umuligt at komme over. Jeg har, som sagt, ved første Behandling erklæret, at jeg ikke kan indsee nogen Grund til at stemme for Loven, og jeg maa tilstaae, at jeg end mindre idag kan see nogen Grund dertil.

Finantsministeren: Det ærede Medlem maa dog indrømme een Ting, nemlig, at det, naar man skal foretage en saa gennemgribende Reform og bære de Følger, som vilde flyde deraf, er nødvendigt at tage Hensyn til Tid og Omstændigheder, men det er for Diebliffet en væsentlig Hindring for Reformens Fremme, at man derved bliver nødsaget til at bevilge større eller mindre Tilskud til samtlige sportellønnede Embedsmænd; det troer jeg ikke, man kan nægte. Jeg vil ikke sige, at denne Hindring er saa væsentlig, at den ikke kan ryddes af Veien, men jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan see, at man, fordi man ikke nu kan faae det hele Sportelvæsen omordnet, bør vægre sig ved at gaae ind paa en Forandring, der i sig selv ikke er af nogensomhelst finantsiel Betydning, medens den ansees for at være af stor Betydning for den frie Omsætning i Landet. Dette forekommer mig at være det Væsentlige ved denne Sag, og hvis det ærede Medlem har gennemgaaet de Acter, som have forberedt dette Lovforslag, vil han ogsaa have seet, at man her paa Hovedpladsen sætter ganske overordentlig Priis paa at faae denne Lov sat igjennem. Jeg skal derfor i Modsetning til, hvad det ærede Medlem ytrede, anbefale Thinget at vedtage dette lille Lovforslag, der har haft Fatalia nok at gaae igjennem, idet jeg deri slet ikke kan see nogen væsentlig Hindring for den videre Fremme af en Reform i Sportelvæsenet. Jeg holder mig overbeviist om, at